

Aceste condiții, de fapt, ceea ce UNESCO numește o „cultură a păcii”, absolut necesară în situația obiectivă a coabitării mai multor comunități, singura care poate însemna depășirea raportării reciproce continue și tendința afirmării în dauna celuilalt.

În realizarea educației interculturale, criteriile de succes se includ în contextul concepției:

1. asigurarea unui echilibru între diferitele finalități majore ale educației (scopuri culturale, profesionale de calificare, sociale, de dezvoltare personală);
2. asigurarea de oportunități pentru comunicare și pentru cooperare, chiar între grupuri diferențiate;
3. asigurarea de șanse egale de educație (participarea la interacțiunile în grupuri, abordarea procesului formal de educație pe fundamentele inteligențelor multiple etc.);
4. reflectarea diverselor realități specifice societăților multiculturale prin toate tipurile de curriculum;
5. prezentarea informațiilor din cât mai multe perspective, pentru a stimula conștiința diversității și a unității prin diversitate.

Bibliografie

1. Fennes, H.; Hapgood, K., *Intercultural Learning in the Classroom*, Londra, Washington, 1997, 344 p.
2. Ciolan, L., *Pași către școala interculturală. Ghid de educație interculturală pentru cadrele didactice*, Editura Corint, București, 2000, 200 p.
3. Crișan, A., *Politici interculturale în educație și în zone conexe: de la reflecție la practici*, în Bîrlogeanu, L., Crișan A., *Ghid de politici interculturale*, Editura Humanitas Educațional, Editura Educația, 2005, 247 p.
4. Nieto, S., *Affirming Diversity, The sociopolitical context of multicultural education*, Longman, New York, 1992, 223 p.
5. Wakling, P. H., *The Idea of Multicultural Curriculum*, *Journal of Philosophy of Education*, nr. 14. Jeffecoate, 1976, 118 p.
6. *Towards an Equitable Classroom. Coperative Learning in Intercultural Education in Europe*, IAIE, 1998.

ANALIZA SEMANTICĂ A LEXEMELOR CE EXPRIMĂ ANXIETATEA ÎN LIMBILE ROMÂNĂ ȘI ENGLEZĂ

Alina Lopatiuc

Catedra de limba română și terminologie medicală

Summary

The semantic analysis of words expressing anxiety in romanian and english languages

The present article studies the words and structures expressing the emotion of anxiety in English and Romanian languages. There are lexical, syntactic, suprasegmental and suprasentential means of expressing anxiety in both languages. This study of the fear-based emotion has been particularly interesting and exciting, because it involves the readers into the other domain absolutely different from the linguistic one. It is known that emotions and physiology are closely interconnected: emotions have a direct effect on how our bodies work.

Rezumat

În prezentul articol sunt studiate lexemele și structurile ce exprimă emoțiile de anxietate atât în limba română cât și în limba engleză. Anxietatea poate fi exprimată prin mijloace lexicale, sintactice, suprasegmentale, supra-propoziționale. Examinarea emoțiilor bazate pe frică este o

temă îndeosebi de interesantă deoarece dezvaluie pentru cititor un domeniu diferit de cel al lingvisticii. Este cunoscut faptul că emoțiile și fiziologia se află într-o strânsă corelație deoarece emoțiile afectează direct activitatea corpului uman.

Folosirea cuvintelor este, desigur, în primul rând, un factor social întrebuințat ca țel pe care noi îl folosim ca să transmitem ideile noastre altor oameni. Dar aspectul cuvintelor, care în special ne privește, este acela: cuvintele au forța lor de a sprijini propriile noastre gânduri.

Printre funcțiile cuvîntului se enumeră și funcția afectivă. Este funcția cea mai veche, întâlnită și la animalele superioare: prin diferite expresii (de aceea unii o denumesc "funcția expresivă"), se comunică celor din jur stările afective, îndeosebi emoțiile. Țipatul unei păsări alertează un întreg stol de găște sălbatice. Mimica unei persoane ne comunică, adesea, bucuria ori enervarea: acesta e "limbajul nonverbal". Dar și limbajul vorbit ne comunică atitudinile și sentimentele persoanei care vorbește.

Mary Kurus (un consultant canadian, care efectuează cercetări detaliate vibraționale ce identifică zonele energetice, fizice și emoționale care afectează sănătatea noastră), în articolul său "Emoțiile- cum se înțeleg, se identifică și se realizează emoțiile dumneavoastră", afirmă că "există doar două emoții de bază pe care le trăim cu toții: dragostea și frica. Toate celelalte emoții sunt variațiile acestora. Gîndurile și comportamentul nostru provine de la o senzație însoțită de dragoste sau frică. Emoțiile bazate pe frică sunt: anxietatea, furia, tristețea, depresia, confuzia, durerea, singurătatea, vina, rușinea, teama. Emoțiile bazate pe dragoste sunt: bucuria, fericirea, grija, încrederea, compasiunea, adevărul, mulțumirea, satisfacția.

Emoțiile și fiziologia se află într-o strânsă corelație. Marie Kurus menționează că: "emoțiile bazate pe frică stimulează eliberarea unui set de substanțe chimice, pe cînd cele bazate pe dragoste, un set de substanțe cu totul diferit". Atunci cînd emoțiile bazate pe frică sunt îndelungate și cronice în corpul uman are loc afectarea sistemului imunitar și a sistemului endocrin. Emoțiile ascunse sau reprimite cauzează dificultăți majore în corpul uman și în sistemul energetic. Acestea afectează relațiile persoanei cu ceilalți, creșterea persoanei spiritual și schimbarea nivelului de conștiință.

Conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române anxietatea este definită ca: "1. Stare de neliniște, de așteptare încordată, însoțită de palpitații, jenă în respirație etc., întâlnită în unele boli de nervi. [Pr.: -xi-e-] – Din fr. *anxiété*, lat. *anxietas*, -atis."

2. stare patologică de neliniște, de teamă, frămîntare, grijă, îngrijorare.

În limba engleză termenul este explicat în felul următor: "an unpleasant complex combination often accompanied by physical sensations such as heart palpitations, nausea, chest pain and/or shortness of breath, tension headache, and feelings of inner nervousness".

M.E.P. Seligman, EF Walker, și DL Rosenhan susțin că anxietatea are componente cognitive, somatice, emoționale, comportamentale. Componenta cognitivă presupune așteptare unui pericol difuz și incert. Componentul somatic constă în pregătirea organismului pentru a face față pericolului: tensiunea arterială, ritmul cardiac, transpirația, fluxul sanguin la grupe musculare majore este mărit, iar funcțiile imunitare și digestive sunt inhibitate.

Semnele ce denotă o tulburare a anxietății sunt:

1. verificarea și reverificarea acțiunilor în continuu;
2. o grijă constantă și nereală a activităților zilnice;
3. apariția fricii și a anxietății fără nici un motiv.

Tulburările anxietății includ următorii factori:

- Panica: un atac brusc, teroare incontrollabilă care se poate manifesta prin palpitații, amețeli, dificultăți de respirație sau un sentiment de frică sporită;
- Anxietatea generalizată: anxietate excesivă care domină cel puțin șase luni, însoțită de alte probleme fizice și comportamentale;

- Fobia socială: o frică persistentă în una sau mai multe situații atunci când persoana este expusă controlului din partea altor persoane;
- Obsesia compulsivă: gânduri repetate, intruzive și nedorite care provoacă anxietatea;
- Stres post-traumatic: cauzat atunci când cineva trăiește un eveniment grav dureros sau traumatic, însoțit de coșmaruri recurente și furie.

În psihoanaliză Sigmund Freud recunoaște anxietatea ca un “semnal de pericol” și o cauză de „comportament defensiv”. El consideră că emoțiile de anxietate sunt dobândite prin condiționare clasică și experiențe traumatice.

Studiind anxietatea din punct de vedere psihologic apare următoarea întrebare: prin ce mijloace ale limbii poate fi exprimată anxietatea? Cercetarea dată este axată pe opere literare ce aparțin mișcării „Tineriilor furioși” din sec. al XX-lea. Prin intermediul personajelor din opere putem identifica în ce mod își exprimă autorul sau personajul anxietatea. În cazul când personajul își exprimă starea de neliniște sau atitudinea sa față de alt personaj anxietatea poate fi exprimată prin unități ale limbii cum ar fi cuvântul sau fraza. Atunci când autorul își exprimă starea de anxietate el recurge la alte mijloace cum ar fi intonația, ordinea cuvintelor sau un aranjament special al mesajului.

Mijloacele de a exprima anxietatea diferă de la o situație la alta, în funcție de situațiile în care personajele apar și cauzele care duc la apariția acestor situații.

Din punct de vedere semantic există mai multe moduri de exprimare a anxietății:

1. Cuvinte emoțional colorate- anxietate, neliniște, enervat, agitat etc.;
2. Mijloace ale emoțiilor- exprimate prin mijloace stilistice și expresive;
3. Mijloace suprasegmentale- caracteristici metrice cum ar fi tonul,(intonația, în discursul scris, poate fi parțial exprimată prin semne de exclamare, semne de interogare, puncte, cratime, virgule, punct și virgulă și opriri complete), ritm și de accente lexicale;
4. Mijloace sintactice de exemplu ordinea cuvintelor;
5. Mijloace suprasintactice- sensul contextual sau mijloacele ce unesc propozițiile în fraze sau frazele în texte.

Conform dicționarului de sinonime substantivul “anxietate” cu sensul de suferință sau neliniște de spirit cauzată de teama de pericol sau de nenorocire posedă următoarele sinonime: teamă, grijă, preocupare, neliniște, stres, îndoială, spaimă, frică, irascibilitate, presimțire, nervozitate, remușcare, solitudine, incertitudine. Respectiv în engleză termenului de anxietate îi corespund următoarele sinonime: angst, apprehension, care, concern, disquiet, distress, doubt, dread, fear, foreboding, fretfulness, misgiving, nervousness, qualm, solitudine, scruple, strain, stress, tension, uncertainty, unease, worry.

Același dicționar de sinonime ne prezintă o gamă variată de cuvinte cu aceleași sens pentru adjectivul “anxious”: alarmed (alarmat), apprehensive {care are presimțiri rele}, concerned (neliniștit, îngrijorat), distracted (distrat), distraught (aiurit, înnebunit), distressed (stresat), disturbed (deranjat), edgy (enervat, iritat), fearful (înfricoșat), fraught (plin de primejdii), fretful (framântat, irascibil), jittery (iritat), nervous (nervos), nervy (nervos, enervant), on edge (pe margine), overwrought (foarte agitat, surescitat), perturbed (tulburat), restless (neastâmpărat, neliniștit), tense (tensionat), troubled (necăjit), uneasy (stingherit, stînjenit), upset (supărat), watchful (vigilant, atent), worried (neliniștit).

Pentru a exemplifica acest șir de sinonime vom recurge la două opere din literatura engleză: “Drumul spre înalta societate”(Room at the top) de John Braine și “Norocosul Jim” (Lucky Jim) de Kingsley Amis.

Analizând operele acestor scriitori am ajuns la concluzia că adjectivul englezesc anxious este folosit în următoarele exemple:

1. All seemed pleased with the performance and *anxious* for another of the same sort.

Toți păreau încântați de interpretare, *nerăbdători* s-o ia de la capăt cu ceva asemănător.

2. "So I'm naturally *anxious* to strike while the iron's hot, if you'll pardon the expression."

Așa că sunt bineînțeles, *foarte nerăbdător* să bat fierul cât e cald, dacă îmi permiteți expresia.

3. I noticed the matter-of-fact way in which Mrs. Welch handled the coffee-set, without a trace of that expression of mingled pride and *anxiety* which most women assume on bringing out good china ...

Am observat *ușurința* cu care Doamna Welch utiliza setul de cafea fără a exprima nici o urmă de mândrie ascunsă sau *anxietate* pe care o arăta majoritatea femeilor când scot la iveala un set de porțelan...

4. Cedric was looking at me *anxiously*.

5. Cedric mă privea cu *anxietate*.

Adverbul englezesc *anxious* exprimă îngrijorarea, modul în care acțiunea a fost înfăptuită. De asemenea, poate fi remarcat faptul că, în cele mai multe cazuri, cuvântul "anxietate", are echivalentul românesc "nerăbdare", și, în cele mai multe cazuri traducătorii români folosesc cuvântul "nerăbdare", deși cuvântul "anxietate", există, de asemenea, în limba română. În loc de a folosi "cu anxietate", textul românesc prezintă cuvântul "nerăbdător / oare" și acest lucru pare să facă sentimentul de anxietate mai accentuat.

Presimțirea și aprehensiunea implică o stare de tulburare și discomfort al minții. Reținerea este o stare activă de frică de un pericol sau de o nenorocire. Reținerea mai poate fi numită și aprehensiune, dar foarte rar se folosește în limba vorbită.

Presimțirea implică o incertitudine dubioasă sau suspiciune. Presimțirea este un sentiment de îndoială echivalentul englezescului *misgiving* este neîncrederea.

Acești termeni sunt înfîlșiți în următoarele exemple:

Dixon felt *apprehension* lunging at his stomach as he thought of seeing Margaret ...

Dixon simțea că *i se strînge stomacul de teamă* la gândul s-o întâlnească pe Margaret...

This made Dixon decide that his *apprehensions* about the evening had been absurdly out of place.

Dixon a decis că toată *îngrijorarea* sa cu privire la această seară au fost nefondate.

Nevertheless, for all the energy of his movements, he began to feel a little queasy *with apprehension*.

Și totuși, cu toată energia mișcărilor sale, începu să *se simtă îngrijorat* de situație.

A prey to vague but powerful *misgiving*, Dixon hurried out and over to the Music School.

Rugîndu-se cu *neîncredere* vagă dar puternică, Dixon se grăbi spre școala muzicală.

Statutul emoțiilor și a senzațiilor poate fi diferit cu o intensitate diferită chiar dacă acestea sunt exprimate prin aceleași cuvinte. Unul dintre motive este contextual și semantica cuvintelor care interacționează cu cuvîntul ce exprimă emoția.

Uncertainty și *doubt* implică o stare de spirit nesigură, dubioasă, ezitantă. Echivalentele românești pentru aceste lexeme sunt nesiguranța și îndoiala.

I doubt it", he said at last. "Upon consideration I feel it incumbent upon me to doubt it".

"*Ma îndoiesc de aceasta*", a spus el într-un sfîrșit. "Și dacă mă gîndesc mai bine, mă simt dator să mă îndoiesc."

He quickly restored his nose to its normal position and began pensively fondling his dropped chin, in the hope of seeming assailed by imbecilic *doubt* ...

El repede a revenit la o poziție normală și a început să-și mîngîie trist bărbia sperînd să arate ca un om ce este asaltat de o *îndoială* imbecilică...

Aceste cuvinte pot avea și alte echivalente în română cum ar fi incert.

They faced each other on the floral rug, feet apart and elbows crooked in *uncertain* attitudes ...

Ei stăteau față în față pe covorașul florat cu picioarele depărtate și coatele îndoiate în atitudine *incertă*...

Distress din limba engleză se traduce ca o suferință acută fizică sau mentală. Echivalentele românești pentru acest cuvânt sunt: întristare, nenorocire, necaz, supărare, mîhnire, supărare.

... the *distressing* clarity of her eyes ...

...claritatea *mîhnită* a ochilor ei...

He looked round *distractedly*, but in vain ...

Privi în jur *zăpăcit*, dar în zadar...

... images of pain and *distress* ... rose to the surface of my mind.

...amintiri de durere și *suferință*...îmi apăreau în minte

În concluzie putem accentua faptul că lexemele și construcțiile ce exprimă anxietatea au aceleași conotații, atât în Română, cât și în Engleză. Articolul dat poate ajuta studenții care studiază conexiunea dintre emoții și exprimarea verbală.

Bibliografie

- 1.Adams V., Introduction into English Word-Formation, London, 1983
- 2.Akhmanova O.S., Lexicology: Theory and Method, Moscow, 1972
- 3.Catherall Don R. How Fear Differs From Anxiety. // Traumatology, Vol. 9, No. 2, 06/2003
- 4.Damasio A. The Feeling of What Happens: Body and Emotion in the Making of Consciousness. New York: Harcourt, 1999
5. Китайгородский А. Парапсихология. Москва, 1970
- 6.Melenciuc D., English Lexicology, Chisinau, 2002
7. Davidson, George (ed.). Roget's Thesaurus of English Words and Phrases, rev. ed., London: Penguin, 2002
8. Amis K., Lucky Jim, Penguin Books: Oxford, 2002
9. Braine J. Room at the Top. Moscow, 2005
10. Amis K., Jim cel norocos, Bucuresti

UTILIZAREA FORMEI DE ÎNVĂȚARE E-LEARNING DIN PERSPECTIVA CONSTRUCTIVISTĂ

Maria Pruteanu, Nadejda Bâlici, Marcel Bâlici

Catedra Limba Română și terminologie medicală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Secția Pregătire Preuniversitară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

The use of constructive and perspective form of e-learning

E-learning is a form of learning comprizing various methods of studying performed by ICT. This way of tackling the problem offers multiple oportunities to create alternative learning space. The present article gives a description of the methods used: the chronotop, determininig the order, mith-reality, acronyms, stories basedon questions. The partners activity teacher the user is carried out by ICT-SMS, chat, video and audio presentation, meetings and discussions on line, on line voting, web-tour, animations. The final speech is the result of the learning activities and assumed awareness.

Rezumat

E-learning este o formă de învățare ce cuprinde diverse metode de studiu care se realizează prin intermediul Tehnologiilor de Informare și Comunicare (TIC). Această modalitate de abordare oferă multiple oportunități de creare a spațiilor de învățare alternative. Articolul descrie utilizarea metodelor: Cronotopul, Stabilirea ordinii, Mit-Realitate, Acronime, Istorii bazate pe întrebări. Activitatea de parteneriat profesor-utilizator este realizată prin intermediul TIC –